

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa B.S-F.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie M.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 kwietnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w W.
z dnia 12 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /16,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W świetle tej regulacji, cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jednocześnie przypomnieć należy, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołała przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Wskazała, że w sprawie występują istotne zagadnienie prawne zawarte w pytaniach:

- czy ważna jest umowa sprzedaży zawarta przez właściciela dekretowego, na podstawie art. 5 w zw. z art. 7 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m. st. W. (Dz. U. z 1945 r. Nr 50, poz. 279 ze zm., dalej „dekret”), własności całego budynku oraz przelew praw do połowy gruntu w okresie oczekiwania na załatwienie wniosku w trybie art. 7 ust. 1 dekretu?

- czy w sytuacji stwierdzonego deliktu administracyjnego, gdy pozwany Skarb Państwa nie podniósł zarzutu naruszenia przez stronę powodową art. 5 k.c., Sąd może zastosować art. 5 k.c. z urzędu i na jego podstawie oddalić powództwo?

Podawała również, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z uwagi na nierozpoznanie istoty sprawy i przedwczesne wydanie wyroku, w stanie sprawy

nie dojrzałym do wydania rozstrzygnięcia, jak też rażące naruszenie przepisów prawa materialnego.

W sprawie nie występują wskazywane przez skarżącą przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega nie tylko na sformułowaniu tego zagadnienia, ale przede wszystkim na przedstawieniu wyczerpującej argumentacji jurydycznej wskazującej, że zagadnienie takie w sprawie występuje, jest nowe, dotychczas w orzecznictwie nierozstrzygnięte i będzie miało znaczenie precedensowe przy rozstrzyganiu spraw podobnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Wątpliwości natury prawnej mogą być przy tym traktowane jako przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. tylko wówczas, gdy chodzi o zagadnienie, którego rozstrzygnięcie wpłynie na wynik badanej sprawy. Przedstawione przez skarżącą zagadnienia nie spełniają powyższych wymogów nie obejmują bowiem problemów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy charakter dla rozstrzyganej sprawy Odpowiedź na pytanie o ważność umowy sprzedaży własności całego budynku oraz przelew praw do połowy gruntu „w okresie oczekiwania” na załatwienie wniosku w trybie art. 7 ust. 1 dekretu nie była istotna, ponieważ, zgodnie z ustaleniami faktycznymi, wskazana umowa została zawarta w dniu [...] grudnia [...] r., co miało miejsce po wydaniu w dniu [...] [...]r. przez Prezydium Rady Narodowej w m.st. W. orzeczenia o odmowie przyznania prawa własności poprzednikowi prawnemu skarżącej oraz po wydaniu w dniu 12 [...] [...]r. przez Ministra Gospodarki komunalnej decyzji utrzymującej w mocy to orzeczenie. Umowa sprzedaży została, więc zawarta po załatwieniu wniosku dekretowego, a nie w „okresie oczekiwania” na jego rozpoznanie. Ponadto, sądy obu instancji wskazywały na brak szkody po stronie skarżącej, zważywszy, że umową z dnia 23 [...] [...]r. poprzednik prawny skarżącej, w którego sytuację prawną skarżąca wstąpiła i z której wywodzi skutki prawne, zbył z cenę 80.000 zł te prawa, które przysługiwały mu do nieruchomości warszawskiej. Taki przelew dokonany przez właściciela tzw. gruntu warszawskiego, pozbawiał zbywcę tych praw, które w

związku z tym statusem szczególnym mogły mu przysługiwać. Stąd też zapytania, które skarżąca sformułowała, sytuują się, jak wskazano, obok istoty sprawy.

Nie ma też waloru istotnego zagadnienia prawnego kwestia zastosowania normy art. 5 k.c. Powołany przepis ma charakter materialny, prawo materialne sąd ma zaś obowiązek stosować z urzędu, stąd też Sąd Apelacyjny zwracając uwagę na taki swój obowiązek rozważył kwestię nadużycia prawa. Dodać trzeba, że istnienia wadliwej decyzji administracyjnej, o tyle rodzi obowiązek odszkodowawczy o ile jej wydanie jest źródłem szkody; istnienie szkody po stronie powódki zostało w obu instancjach zakwestionowane.

W sprawie nie występuje również wskazana przez skarżącą oczywista zasadność skargi kasacyjnej. Argumentacja skargi w tym zakresie sprowadza się jedynie do przedstawienia własnej oceny rozstrzygnięcia, co jest niewystarczające dla uznania, że w sprawie zachodzi przesłanka, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99 k.p.c. w związku z § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zmianą Dz. U. z 2016 r., poz. 1668).

aj

a.ł.

